

ki weddasid üht piisikest musta koera nõ-
riotsas weest ja muddast läbbi, ja tahtsid
tedda nimaks ärraupputada. Maene iwa-
tas esitets emalt nende wallatust, párrast
ta läks nende jure. Mis teie selle waese
lomaga tete, küssis ta neilt? Meie uppu-
tame raivet ärra, nemmad wastasid.
Teme õtles: Miks nenda? Nemmad
wastasid ühlest: Mis sul sellega asia?
Meie teme ommaga, mis meie tahhame.
Maene õtles: andke koer mulle! Poisid
küssid rahha, naesel ei olnud koppikast
jures, kaks saia olli taskus, neid ta piddi
laesiele mele heaks wima, kui ta piddi koio
fama. Need ta parkus poistele fest tem-
mal olli halle meel waese loma párrast,
mis pinati. Poisid kiskusid sajad ta käest
ärra, ja joosid omma teed. Maene wölt-
tis koera muddast wålja ja pessi tedda
puhtaks. Maene loom löddises ja laf-
kus naese kässi, nago ta olleks moistnud
et head tehti, ja olleks tahtnud käele suud

anda, mis surmast olli peästnud. Liso
lapsed ei küssind sel öhtal ühtegi saia,
wötsid sure römoga piisikest koera was-
to, koer leppis wågga heaste lastega.
Peätegi ta olli aggar loom piisikest maia
hoidma, ja fest jo tulli naesele hea abbi,
kui ta kotto ärra läks. Ugga ta piddi
paljo ennam head naesele teggema. Üks
pühhapäär párrast launat naene läks om-
ma kahhe lapsega tåddi watama, se ellas
küllas penniform maad liinast ärra. Koer
ei jánuud lastest mahha. Kui nemmad
taggasí läksid olli jo pimme wåljas, ja
nemmad said öhto hilja koio. Maene pan-
ni lapsed maggama, ja piddi isse nende
kõrwa sängi heitma, kui piisike koer ukse
peäl kavis ja tuppa kippus. Maene las-
kis koera sisse. Nenda kui ta tuppa peä-
sis, kohhe ta hakkas sängi ümber muutu-
ma, ja forralt ta hakkas ka wågga sängi
alla haukuma. Maene ehmatas ärra, fest
ta moistis kohhe et üks pahha seál al olli,